

بیانات در دیدار به مناسبت ولادت حضرت رسول اعظم (ص) - 13 / اسفند / 1388

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تبریک عرض میکنیم این عید سعید را به همه‌ی حضار محترم و میهمانان عزیز و به همه‌ی ملت بزرگ ایران؛ همچنین تبریک عرض میکنیم به همه‌ی مسلمین عالم، امت بزرگ اسلامی و به همه‌ی حق‌جویان و آزادیخواهان عالم. روز هفدهم ربیع‌الاول، روز بسیار بزرگی در تاریخ بشر است. ولادت زبده‌ی بشر، صفوت‌خوبان و خلاصه‌ی فضائل الهی که در وجود ابناء بشر قرار داده است، در یک چنین روزی است. همچنین ولادت امام صادق (علیه الصلوة و السلام) که وصی بحق پیغمبر و ناشر افکار صحیح اسلامی و اسلام ناب است، در یک چنین روزی است. این روز برای مسلمانان، یک روز بسیار پربرکت است؛ همچنانی که در آن روزی که این وجود مقدس قدم به این عالم نهاد، نوری بود در دل ظلمات متراکم؛ «ظلمات بعضها فوق بعض». (1) امیرالمؤمنین (علیه الصلوة و السلام) در تشریح آن روزها و آن اوضاع و آن وضع تیره‌ی بشریت در آن هنگام میفرماید: «و الدنیا کاسفة الثور ظاهرة الغرور». (2) نور انسانیت از دل مردم و از دل جوامع زدوده شده بود؛ نه فقط در محیط عربستان، بلکه حتی در دل امپراتوری‌های بزرگ و حکومت‌های متمدن آن زمان؛ یعنی دولت ایران باستان و روم قدیم. غرور و خطای در فهم حقیقت، در همه‌ی انحاء زندگی بشر ظاهر و آشکار بود. انسانها راه را نمیشناختند، هدف را نمیشناختند. البته مؤمنینی هم در آن وقت بودند که راه درست را میرفتند. این به معنای این نیست که همه‌ی آحاد بشر در آن روز گناهکار و خطاکار بودند؛ اما وضعیت عمومی دنیا این بود. چهره‌ی عمومی عالم، چهره‌ی ظلمت بود؛ چهره‌ی ظلم بود؛ چهره‌ی فراموش‌شدگی همه‌ی نشانه‌های انسانیت بود. در یک چنین وضعیتی، نور وجود پیغمبر به اراده‌ی حق عزیز متعال به تابش درآمد. این برای تاریخ بشر یک روز فراموش‌نشده است. یادآوری آن به معنای این نیست که ما بخواهیم اثر آن را در عالم تجدید کنیم. چه ما بخواهیم، چه نخواهیم، این حادثه، این پدیده‌ی عجیب و عظیم، اثر خودش را در تاریخ بشر گذاشته است. اگر در دنیا نامی از شرافتهای انسانی، فضیلت‌های اخلاقی و برجستگی‌های وجود انسان دیده میشود، به خاطر همین وجود مبارک است؛ به خاطر همین بعثت است که کمال همه‌ی بعثتها و جامع همه‌ی فضیلت‌های پیامبران است.

ما امت اسلام باید این پدیده را، این حادثه را برای خودمان یک درس قرار بدهیم. قبل از آنکه به دیگران پردازیم، به خودمان پردازیم. امروز امت اسلامی بشدت نیازمند بازتولید حقائق اسلامی است، بازتولید آن حوادث شگرف و عظیم است. امروز ما امت اسلامی نهایت احتیاج را به چراغ هدایت وجود پیامبر مکرم داریم. امت اسلامی از لحاظ حجم جمعیت، یک مجموعه‌ی برجسته است - یک و نیم میلیارد انسان تشکیل دهنده‌ی امت اسلامی است - مناطق استقرار این جمعیت عظیم، از لحاظ وضع جغرافیائی، از لحاظ خصوصیات طبیعی، از لحاظ منابع حیاتی، جزو حساس‌ترین و مهمترین مناطق عالم است؛ در عین حال با اینکه هم از استعداد انسانی، هم از استعداد طبیعی هیچ چیز کم ندارد، این امت امروز یک مجموعه‌ی سرگردان است. دلیل سرگردانی آن همین است که شما مشاهده میکنید. گرفتاری‌های بزرگ عالم، عمدتاً در همین کشورهای مسلمان است. فقر در میان امت اسلامی است، بی‌عدالتی و تبعیض در میان ماست، عقب‌ماندگی علمی و فناوری در میان ماست، هزیمت فرهنگی و ضعف فرهنگی مال امت مسلمان است. قدرتمندان عالم، حق امت مسلمان را به‌آسانی و بروشنی ضایع می‌کنند و امت اسلامی نمیتواند از حق خودش دفاع کند.

امروز شما نگاه کنید به وضعیت فلسطین؛ فلسطین یک نمونه است. البته نمونه‌ی بسیار مهمی است، اما فقط مخصوص فلسطین نیست. نگاه کنید به فلسطین، ببینید امت اسلامی یک جراحت بزرگی را در وجود خود دارد و آن، مسئله‌ی ملت بزرگ فلسطین و سرزمین تاریخی و مقدس فلسطین است. چه بر سر این سرزمین آوردند؟ چه بر سر این ملت آوردند؟ چه میکنند با این مردم؟ ماجرای غزه مگر قابل فراموش شدن است؟ مگر از ذهن امت اسلامی قابل زدوده شدن است؟ فشارها، بی‌رحمی‌ها، قساوتها و ظلمهائی که همین امروز نسبت به مردم غزه میشود، حتی

بعد از آن جنگ بیست و دو روزه که دولت صهیونیست ناکام شد و نتوانست مقاصد خودش را عمل کند، تا امروز همچنان این ظلم بر مردم غزه میرود و امت اسلامی نمیتواند از آنها دفاع کند. امت اسلامی در مقابل این پدیده آنچنان قرار گرفته است که گوئی این مربوط به او نیست، غصب حق او نیست، ظلم به او نیست. ما چرا اینجوری ایم؟ چرا امت اسلامی به این وضعیت دچار شده است؟ یک سرطان خطرناک مهلکی به نام دولت جعلی صهیونیستی اسرائیل در این منطقه به دست دشمنان اسلام و دشمنان امت اسلامی به وجود آمده است. حامیانش که در ظلم و گناهان بزرگ او شریک هستند، همچنان از او حمایت میکنند و امت اسلامی نمیتواند از خودش دفاع کند؛ این ضعف ماست. چرا؟ این ضعف را باید با برگشت به اسلام، با محور قرار دادن تعالیم رسول مکرم اسلام جبران کنیم. امروز بیش از همه چیز، در امت اسلامی اتحاد لازم است. وحدت پیدا کنیم، حرفمان را یکی کنیم، دلمان را یکی کنیم؛ این وظیفه‌ی یکایک کسانی است که در این امت بزرگ مسلمان قدرت تأثیرگذاری دارند. چه دولتها، چه روشنفکران، چه علما، چه فعالان گوناگون سیاسی و اجتماعی، هر کدامی در هر کشوری از کشورهای اسلامی هستند، وظیفه دارند امت اسلامی را بیدار کنند و این حقائق را به آنها بگویند؛ این وضعیت تلخ را که دشمنان اسلام به وجود آوردند، برای آنها روشن و تبیین کنند؛ آنها را دعوت کنند به اینکه درصدد انجام وظیفه بریابند؛ این وظیفه‌ی همه‌ی ماست.

برادران عزیز! خواهران عزیز! از هر جا که هستید، با هر مذهبی که هستید، بدانید دشمنان اسلام و مسلمین امروز بیشترین تکیه‌شان بر روی ایجاد اختلاف و تفرقه است. میخواهند نگذارند دلها به هم نزدیک شود؛ چون میدانند اگر دستها در هم فشرده شد، دلها به هم نزدیک شد، امت اسلامی به فکر علاج مشکلات بزرگ خود بر خواهد آمد. منشأ بسیاری از این مشکلات - که یکی از آنها همین قضیه‌ی فلسطین است، یکی از آنها همین قضیه‌ی دولت جعلی صهیونیست است - قدرتمندان عالمند. دشمن میدانند که متمرکز خواهیم شد و همه‌ی امت اسلامی و همه‌ی نیروها را در این راه به کار خواهیم برد تا با این تجاوز آشکاری که دارد صورت میگیرد، مقابله کنیم؛ لذا نمیگذارد دلها به هم نزدیک شود.

امروز فریاد تفرقه از سوی دشمنان اسلام بلند میشود. مسئله‌ی شیعه و سنی را امروز آمریکائی‌ها و انگلیسی‌ها مطرح میکنند؛ این برای ما ننگ است. تحلیلگران آمریکائی و انگلیسی و غربی، جزو مسائلی که مطرح میکنند، روی آن مطالعه میکنند، روی آن تأکید میکنند، این است که بیائیم اسلام سنی را از اسلام شیعی جدا کنیم و بین اینها درگیری به وجود بیاوریم. دشمن میخواهد این کار را بکند؛ همیشه همین جور بوده است. همیشه دشمنان دنیای اسلام سعی کرده‌اند از اختلافات مذهبی و قومی و جغرافیائی و منطقه‌ای حداکثر استفاده را بکنند. امروز ابزارهای مدرن را در استخدام این کار به کار گرفته‌اند؛ این را باید ما متوجه باشیم، بیدار باشیم. میخواهند ما را به همدیگر مشغول کنند تا از آن نقطه‌ی اصلی که ما باید متوجه به آن باشیم، منصرف کنند. میخواهند اقوام مسلمان، ملت‌های مسلمان، مذاهب مسلمان، از شیعه و سنی و غیر اینها را متوجه به هم کنند تا مسئله‌ی اسرائیل فراموش شود. ماجرای غصب فلسطین باید ما را به هم نزدیک میکرد. اینها دارند از همین مسئله برای دور کردن ما استفاده میکنند. در همین ماجرای فلسطین، بین دنیای اسلام ایجاد اختلاف میکنند؛ دولتها را در مقابل هم قرار میدهند. مسئله‌ی فلسطین، مسئله‌ی روشنی است. هیچ مذهبی از مذاهب اسلامی تردید ندارد که آن وقتی که سرزمین اسلام، سرزمین مسلمین، مورد تعرض قرار گرفت، مورد تجاوز قرار گرفت، دفاع بر همه‌ی مسلمانان واجب است. همه‌ی مذاهب اسلامی در این متفقند؛ این محل اختلاف نیست. این مسئله‌ی متفق‌علیه را محل تردید قرار میدهند، مسلمانها را شقه شقه و دسته دسته میکنند، تعصبات مذهبی و طائفی را در دلها زیاد میکنند، آتش آن را برافروخته میکنند، برای اینکه خودشان براحتی مشغول باشند.

ما باید بیدار باشیم؛ حرف جمهوری اسلامی این است. جمهوری اسلامی از اول تشکیل، جزو سطور اول اصلی اهداف خودش، یکی این را قرار داد: اتحاد مسلمانان و نزدیک کردن دل‌های آنها به یکدیگر، و یکی هم مسئله‌ی فلسطین را. در بیانات امام راحل (رضوان الله تعالی علیه) این دو نقطه، دو نقطه‌ی بسیار روشن و واضحی است: یکی مسئله‌ی اتحاد مسلمین در همه‌ی موضوعات و کم کردن اختلافات و کمرنگ کردن اختلافات، و مانع شدن از اینکه اختلافات

فکری و فقهی و کلامی و امثال اینها دو طرف را به عداوت بکشد و با هم دشمنی کنند، یکی هم مسئله‌ی فلسطین. جمهوری اسلامی پای این حرف ایستاده است. ما هزینه‌هایش را هم داریم می‌دهیم. ملت ما به عنوان يك واجب، به عنوان يك وظیفه‌ی شرعی به این قضیه نگاه میکنند و میدانند که اگر این سرطان مهلك و خطرناك از پیکر جامعه‌ی اسلامی بیرون آورده شود، بسیاری از مشکلات جوامع اسلامی حل خواهد شد و بسیاری از همکاری‌ها به وجود می‌آید.

امروز کشورهای اسلامی يك مجموعه‌ی بزرگ را تشکیل می‌دهند؛ میتوانند در میان خودشان تبادل علم کنند، تبادل ثروت کنند، تبادل تجربه کنند، تبادل معرفت کنند، یکدیگر را به پیشرفت کمک کنند و خودشان را به قله برسانند. این غده‌ی سرطانی را این وسط گذاشته‌اند و موجب شده‌اند که کشورهای اسلامی از هم دور شوند. البته ملتها با هم دشمنی ندارند؛ متأسفانه مسئولان در مواردی مقصرند.

این را باید به عنوان يك درسی، يك یادآوری و تذکر مهمی در ولادت نبی مکرم اسلام (صلی الله علیه و اله و سلم) در ذهن خودمان نگه داریم، از آن درس بگیریم، از آن عبرت بگیریم، و نزدیک بشویم؛ همچنان که نزدیک هم شده‌ایم. امروز خوشبختانه فریاد رسای دفاع از اتحاد امت اسلامی و بیداری اسلامی در دنیای اسلام، در کشورهای مختلف، در میان ملت‌های مختلف، انعکاس‌های بسیار مطلوب و مثبتی داشته است. خدای متعال به حرف حق برکت میدهد؛ می‌رویانند نهالی را که در سرزمین حق نشانده شده است. این حرف، امروز در دنیا وقع دارد. امروز در دنیا پذیرش وجود دارد نسبت به این سخن حقی که جمهوری اسلامی با صدای رسا و با همه‌ی وجود آن را بیان میکند. دولت، ملت، مسئولین، همه و همه در این مسائل اصولی، حرفشان یکی است، فریادشان یکی است. سخن جمهوری اسلامی در این زمینه‌ها سخن واضحی است و بحمدالله انعکاس هم دارد.

امیدواریم خداوند متعال کمک کند که امت اسلامی روزبه‌روز بر رشد خود، بر اعتلای خود، بر پیشرفت خود بیفزاید؛ وحدت را که عامل مهمی در همه هست، بیشتر از پیش در میان خود ان‌شاءالله تقویت کند. امیدواریم تأییدات الهی شامل حال همه‌ی شما باشد و دعای ولی‌عصر (ارواحنا فداه) ان‌شاءالله پشتیبان همه‌ی شما باشد. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

(1) نور: 40

(2) نهج البلاغه، خطبه‌ی 89